

túdo erat operantium iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dominum Jesum Christum. Tanta opera bona, inquit, ostendi vobis : propter quod horum me vultis occidere? Pertulit omnes infirmos eorum, curavit omnes languidos eorum, predicavit regnum celorum, non tacuit vitia eorum, ut ipsa potius eis displicerent, non medicus, a quo sanabantur. His omnibus curationibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenetici, insaniētes in medicum, qui venerat curare eos, excogitaverunt consilium perdendi eum: tamquam ibi volentes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapiētia Salomōnis : Morte turpissima, inquit, condemnemus eum. Interrogemus eum : erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

℞. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi : et circa horam

nonam exclamavit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum. ℞. Exclamans Jesus voce magna, ait : Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. — Et inclinato.

Lectio vij.

EXacuērunt tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi : Non occidimus Christum. Et enim propterea eum dederunt iudici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus : Vos eum occidite : responderunt, Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in iudicem hominem refundere volebant : sed numquid Deum iudicem fallēbant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit : sed in comparatione illorum multo ipse innocentior. Institit enim quantum potuit, ut illum ex eorum manibus liberaret : nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequendo Dominum flagellavit, sed eorum furori satisfacere volens : ut vel

sic jam mitescerent, et desinerent velle occidere, cum flagellatum viderent. Fecit et hoc. At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus : illi innocentes, qui coegerunt ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et iussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit : et vos o Judæi occidistis. Unde occidistis? Gladio linguæ : acuisit enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis : Crucifige, crucifige?

℞. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi hereditas mea sicut leo in silva : dedit contra me voces adversarius, dicens : Congregamini, et prope- rate ad devorandum illum : posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra : * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene. ℞. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pe-

percērunt animæ meæ. — Quia. Animam.

In III. Nocturno.

Añā. Ab insurgentibus in me libera me Domine, quia occupaverunt animam meam.

Psalmus lviij.

Ripe me de inimicis meis Deus meus : * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepērunt animam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exsurge in occursum meum, et vide : * et tu Domine Deus virtutum, Deus Israel,

Intēde ad visitandas omnes Gentes : * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam : et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, prótector meus Dómine :

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendacio annuntiábuntur in consummatióne : * in ira consummatiόνis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Añã. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Añã. Longe fecisti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus lxxvij.

Domine Deus salutis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te. Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióne meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Longe fecisti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Añã. Captábunt in ánimam justí, et sánguinem innocentem condemnábunt.

Psalmus xciiij.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióne superbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dñe humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligíte insipientes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considérat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mitiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábatur me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ

lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Añá. Captábunt in ánimam iusti, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

V. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa. **R.** Et sermónibus ódii circumdederunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster. **secreto.**
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. iv. c et v.

Estinémus ingredi in illam réquiem : ut ne in idésum quis incidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisióne[m] ánimæ

ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiún[um] cordis. Et non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessiúnem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

R. Tradiderunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercéru[n]t ánimæ meæ : congregáti sunt advérsus me fortes : * Et sicut gigántes steterunt contra me. **V.** Aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. — Et sicut.

Lectio viii.

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum grátia[e] : ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveníamus in auxilio oportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus as-

súptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrificia pro peccátis : qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et propterea debet, quemádmódu[m] pro populo, ita étiam et pro semetipso offerre pro peccátis.

R. Jesum tradidit impius summis princípibus sacerdotum, et senióribus populi : * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. **V.** Adduxérunt eum autem ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi Scribæ et Pharisæi convéniant. — Petrus.

Lectio ix.

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret : sed qui locútus est ad eum : Filius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódu[m] et in álío loco dicit : Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere

a morte cum clamóre vá-
lido et lácrymis ófferens,
exauditus est pro sua re-
veréntia : Et quidem cum
esset Fílius Dei, dídicit ex
iis, quæ passus est, obe-
diéntiam : et consummá-
tus, factus est ómnibus ob-
temperántibus sibi, causa
salútis æternæ, appellátus
a Deo Póntifex juxta ór-
dinem Melchisedech.

R. Caligavérunt óculi
mei a fletu meo : quia
elongátus est a me, qui
consolabátur me : Vidéte
omnes pópuli, * Si est dol-
or símilis sicut dolor meus.

V. O vos omnes qui trans-
ítis per viam, atténdite
et vidéte. — Si est dolor.
Caligavérunt.

AD LAUDES.

Aña. Próprio Fílio suo
non pepércit Deus, sed
pro nobis ómnibus trádi-
dit illum.

Psalmus. Miserére. 314.

Aña. Anxiátus est super
me spíritus meus, in me
turbátum est cor meum.

Psalmus cxiij.

Domine exáudi oratió-
nem meam : áuri-
bus pércipe obsecratió-
nem meam in veritáte
tua : * exáudi me in tua
justítia.

Et non intres in iudícium
cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est ini-
mícus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam
meam.

Collocávit me in obscuris
sicut mórtuos sæculi : * et
anxiátus est super me
spíritus meus, in me tur-
bátum est cor meum.

Memor fui diérum anti-
quórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : *
in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expándi manus meas ad
te : * ánima mea sicut ter-
ra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dó-
mine : * defécit spíritus
meus.

Non avértas fáciem tuam
a me : * et símilis ero de-
scendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane
misericórdiam tuam : *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam,
in qua ámbulem : * quia
ad te levávi ánimam
meam.

Eripe me de inimícis meis
Dómine, ad te confúgi : *
doce me fácere voluntá-
tem tuam, quia Deus meus
es tu.

Spíritus tuus bonus dedú-
cet me in terram rectam : *
propter nomen tuum Dó-
mine vivificábis me, in
æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam : * et in
misericórdia tua dispér-
des inimícos meos.

Et perdes omnes, qui trí-
bulant ánimam meam : *
quóniam ego servus tuus
sum.

Aña. Anxiátus est super
me spíritus meus, in me
turbátum est cor meum.

Aña. Ait latro ad latró-
nem : Nos quidem digna
factis recipimus, hic au-
tem quid fecit? Meménto
mei Dómine, dum véne-
ris in regnum tuum.

Ps. Deus Deus meus. 316.

Aña. Cum conturbáta
fúerit ánima mea Dómi-
ne, misericórdiæ memor
eris.

Cantic. Habacuc. Cap. iij.

Domine audívi audi-
tiónem tuam, * et
tímui.

Dómine opus tuum * in
médio annórum vivífica
illud.

In médio annórum no-
tum fácies : * cum irátus
fúeris, misericórdiæ recor-
dáberis.

Deus ab Austro véniet, *

et sanctus de monte Pha-
ran :

Opéruit cælos glória
ejus : * et laudis ejus ple-
na est terra.

Splendor ejus ut lux erit. *

córnua in mánibus ejus :
Ibi abscondíta est forti-
túdo ejus : * ante fáciem
ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus
ante pedes ejus. * Stetit,
et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit
Gentes : * et contríti sunt
montes sæculi.

Incurváti sunt colles
mundi, * ab itinéribus
æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentó-
ria Æthiopiæ, * turbabún-
tur pelles terræ Má dian.

Numquid in flumínibus
irátus es Dómine? * aut
in flumínibus furor tuus?
vel in mari indignatio tua?

Qui ascéndes super equos
tuos : * et quadrigæ tuæ
salvatio.

Súscitans suscitábis ar-
cum tuum : * juraménta
tribubus quæ locútus es :

Flúvios scindes terræ :
vidérunt te, et doluerunt
montes : * gurges aquá-
rum tránsiit.

Dedit abyssus vocem
suam : * altitúdo manus
suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastae tuae.

In frémitu conculcabis terram : * et in furóre obstupéfacies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui : * in salutem cum Christo tuo :

Percussisti caput de domo impii : * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus : * a voce contremuerunt lábia mea.

Ingrediatur putredo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiescam in die tribulationis : * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivae : * et arva non afferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in praesepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Aña. Cum conturbata fuerit ánima mea Dómine, misericórdiae memor eris.

Aña. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de coelis. 318.

V. Collocávit me in obscuris. **R.** Sicut mórtuos saeculi.

Ad Bened. Aña. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Jesu Nazarenus, Rex Judaeorum.

V. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster. **secreto.**

Ps. Miserére mei. **et Oratio.** Réspice. 320.

AD VESPERAS.

Aña et Psalmi praeteriti diei dicuntur sine cantu.

Ad Magnif. Aña. Cum accepisset acetum, dixit : Consummátum est : et

inclináto cápite emisit spirítum.

V. Christus factus est, et alia ut supra ad Laudes. **Completorium dicitur ut in Coena Domini.** 325.

